

ORIENTAL INSTITUTE, BARODA.

Acc. No. 22196. Subject ज्योतिष

Name जैमिनीसूत्रटीका Incomplete

Author -

Age - Extent fols. 20 nos 480

Language Sanskrit Script Devanāgarī

Source: R. G. Shukla Karanali Cool Gift

जैस्वटि- श्रीगणेशायनमः॥ सृष्टिस्थित्यंतकत्री हरिहरविधिभिः सेवितानंददात्रीनानातंत्रोक्तमा
र्जमुनिभिरपिधियाभालचंद्रोज्वलांगी॥ आरक्ताभात्रिनेत्राशिवशबनिलयाराजराजेश्व
रीसावाचंनोह्यातनोतुप्रतिपदकठिनेजैमिनेः सूत्रसंघे॥१॥ विवस्वदंशाग्यावनिपति
वरश्रीरणजितोदयांभोधेर्वाचातवकरुणयाजैमिनिमुनेः॥ निरालंबेशास्त्रेजननिगि
रिजेयास्यतिनकिंसुरीकांमेकामोहदिसमभिपूर्तिरचयितुं॥२॥ अथप्राक्तनकर्मज्ञाना
नुष्टेयकाशीवासादिनाजगदुद्धारचिकीर्षुः करुणासिंधुजैमिनिमुनिः प्रेषितग्रंथप्र
तिबंधकोपशमनायश्रांशंकरप्रणामपूर्वकसकललोकशुभाशुभसूचकजातकशा
स्त्रमनुष्ठातुं प्रतिजानीते अथसूत्रमुपदेशं व्याख्यास्यामः॥ उचतत्पदंच उपदंतस्ये
शःशंकरस्तं व्याख्यास्यामः नमस्कुर्मः। उकारःशंकरः प्रोक्तइत्येकाक्षरकोशः। प्रकृता
र्थस्तु उपदिश्यते प्रकाशयते प्राक्तनशुभाशुभकर्मनैनेत्युपदेशो जातकशास्त्रविशेषय
स्तं व्याख्यास्यामः। कथयिष्यामइत्यर्थः। नन्वस्मिन्शास्त्रे किमन्यशास्त्रतोदृष्टिर्विलक्ष

एवा न्यशास्त्रप्रसिद्धेति संशयपरिहरन्नाह ॥ अभिपश्य लृक्षाणि पार्थने चरु
रुक्षाणि राशयः अभिसन्मुखं पार्थने पार्थराशी च पश्यति अवलोकयति ॥ क्रमतश्च
रेऽष्टमपंचमेकादशराशयः ॥ स्थिरेषु षट्तीयनवमराशयः ॥ द्विस्वभावे सप्तमचतुर्थ
दशमराशयस्तथा भवन्तीति दृष्टिचक्रे द्रष्टव्यम् ॥ वृद्धकारिका च ॥ चरंधनं विना स्वाभुं
स्थिरमंत्यं विना चरं ॥ युग्मे स्वेन विना युग्मं पश्यतीत्ययमागम इति ॥ तदयं संग्रहः ॥ च
रानागट्वाणे पश्चात् राशीन् स्वतो वै स्थिराः षट् षट् तीयांश्च कए राशीन् क्रमेण ॥ स्वतः
शौल ७ भं वेद ४ भं पंक्ति १० भं चक्रमाद्वि स्वभावात् प्रपश्यति पूर्ण इति राशिषु सिद्धं द्रष्टु
दृश्यभावं खेटे घृतिदिशति ॥ तन्निष्ठाश्च तद्वत् ॥ तन्निष्ठाः राशिस्थिताः ग्रहास्तद्वत्
ते राशिभिस्तुल्यं यथा भवति तथा स्वस्थिराश्चि वदेव स्वतो ष्टमादिराशीस्तन्निष्ठा
हांश्च पश्यतीत्यर्थः ॥ तथा चोक्तं वैद्वैः ॥ चरस्थं स्थिराः पश्येत् स्थिरस्थं चरराशिगः ॥ उभय
स्थं त्भयगो निकटस्थं विनाग्रहं ॥ अथ शुभार्णलेधनसमृद्धिरित्यादि सूत्रेषु र्गला

जै-सूटि- पदसंकेतस्याकांक्षानिवर्तयन्नाह दारभाग्यरशूल११स्वाऽर्गलानिध्यातुः४ विचारा
श्रयीभूतस्यराशेर्निध्यातुर्द्रष्टुग्रहाद्वार४भाग्यरशूल११स्वाः दारादिपदबोधयन्तु
यद्वितीयेकादशास्वानस्थिताग्रहाविचाराश्रयीभूतराशिद्रष्टुग्रहस्यअर्गलाःअ
र्गलासंज्ञकाःस्युः।अर्गलाकर्तारइतियावत्॥ननुस्वाम्यादिभिर्निध्यातुःफलदा
तुरित्युक्तंत्वयाऽयमर्थःकथंज्ञानइतिवेष्टुणु॥भय२पुण्य११विना४भावाद्द्रष्टुराहुः
शुभाग्लामितिदृष्ट्वाक्यादेवाशुभाग्लमर्गलकर्तृत्वंविपरीतार्गलमर्गलाप्रतिबे
धकत्वमिति।बंदोवत्स्त्राणिलुक्तेः।संधिश्चांदसः॥अत्राक्षरैरेवराशिभावाबोध
नंमुनेरभिप्रेतमित्यनुपदमेवस्फुटीभविष्यति॥अस्मिन्ग्रंथेकटपयादिक्रमेणांका
ग्राह्याः।तत्रापिद्वादशाधिकसंख्यासन्निपातेद्वादशतष्टं कृत्वाऽवशिष्टसंख्यारा
शिभावबोधिकाअत्रप्राच्यकारिकाव कटपयवर्गभवैरिहपिंडांत्यैरक्षरैरंकाः॥
नयिचशून्यंज्ञेयंतथास्वरेकेवलेकथितमिति यथादारेत्यत्रांकानां वामतोगतिरिति

रीत्यादकारस्याऽष्टसंख्यारेफस्यद्विसंख्येत्यष्टाविशतिसंख्यामापन्नेः पुंजेद्वादशत
ष्टेचोर्वरिताचतुःसंख्याभावाबोधिकेति॥ इयमर्गलाशुभपापेभ्यसाधारणी॥
नचोक्तागलाप्रतिबंधकमाहोवक्तव्यमितिवाच्यम्॥ तथासत्यर्गलापदस्यमंडूकलु
त्यानुवृत्तेरस्वारस्यादर्गलांतरमेवाह॥ सूत्रं कामस्वांतुभ्यसापापानाम् पापानां
विक्षीणचंभइभौमशानिराहुकेतुपापयुक्तबुधानांभ्यसाबाहुल्येन पापानांइतिबहु
वचननिर्देशात्रिप्रभृतिभिः पापैः कामस्वात्तृतीयस्वानस्वाऽर्गलाभवं एकेनपापेनद्वा
भ्यांचनेत्यर्थः इयमर्गलापापसंबंधिनी॥ पूर्वांतुशुभपापसाधारणा॥ प्रेमनिधिपंडितैस्तु
पापानांमध्येयोधिकंशकस्तेनतृतीयेर्गलाभवतीति यदुक्तं तस्त्राक्षरान्नायाति॥ पा
पानांभ्यसेत्यनेनपापबाहुल्यंत्वायातिइतिबहुपापकृतकामस्वार्गलायानिर्बाधकत्वा
त्पापभ्यस्वरुतत्वाच्चपृथकसूत्रमिदम्॥ पूर्वागलाबाधकान्याह सूत्रम् रिष्फनीचका
मस्वाविरोधिनः॥ दारेत्यादिपदबोध्यचतुर्थद्वितीयैकादशास्वानस्थितानामर्गलाकर्त

जै.स.दि. णं खेटानां क्रमेण रिष्वादिपदबोधं दशमद्वादशतृतीयस्वानस्थिताग्रहाविरोधिनः अ
र्गलाप्रतिबंधका इत्यर्थः। तथा च दशमादिस्वानेषु ग्रहाभावे सत्येव चतुर्थादिस्वानस्त्वैर्ग्र
हेर्गलाभवति नान्यथेति भावः इत्यर्थः अथ बाधकबाधकान्यादिसूत्रम् नन्यूनाविबला
श्चा॥७॥ अर्गलाकर्तृग्रहेभ्यः प्रतिबंधकान्यूना अल्पसंख्याकाः द्वौ च दर्गलाकर्तारवेकश्च
त्प्रतिबंधक इत्यादि विबलानिर्बलाश्च यदितदा प्रतिबंधकानस्युः। बलमग्रे निरूप
यिष्यति अर्गलास्तत्प्रतिबंधकश्च वैरुक्ताः॥ भय २ पुण्य ११ विना ४ भावा दृष्टुराहुः शुभा
र्गलं स्फुटं १२ गेजेयं १० भावास्तु विपरीतार्गलं विदुः। दृष्टुर्दृष्टुग्रहस्य द्वितीयादितः शुभा
र्गलं द्वादशादितोऽशुभा र्गलं प्राहुः शुभा र्गलविरोध्यर्गलमेव विपरीता र्गलमित्युच्यते अ
थ तृतीयार्गलमुपदर्शयति सूत्रम् प्रागवत्रिकोणे च प्रागवदिति त्रिकोणपंचमनवमयोः
अर्गलात् प्रतिबंधकश्च प्राग्वत् पंचमेग्रहसत्वेऽर्गला नवमेन्यूना संख्यात्वात् निर्बलत्वात्
दोषरहितग्रहसत्वेर्गला प्रतिबंधकत्वमिति न च दारेत्यादि सूत्रेषां तपदरिष्फेत्यादिसू

त्रेधाऽपदस्योपादानादेवार्थलाभेऽस्त्रांतरनिर्माणस्य वैयर्थ्यापत्तिरिति वाच्यम् विप
रीतं केतोरिति सूत्रे केतुक्तव्यत्ययस्य त्रिकोण एव वक्तव्यत्वात्साफल्यप्रसंगात् अ
न्यथा हि दारभाग्यश्लेषपिकेतुक्तव्यत्यापत्तिरिति भावः ॥ यत्तु कैश्चिदुक्तं प्राग्बुद्धि
सूत्रस्य पृथक्करणसामर्थ्यादिप्रतिबंधेयमर्गलेति तन्न तथा सति कामस्तेति सूत्रो
त्तरमेव प्रसंगात् तन्निमित्तिस्यादिति विपरीतं केतोरिति सार्वत्रिकं यदुक्तं तदपि न का
मस्तेति सूत्रे रं प्राग्बुद्धिः सूत्रं चेत्तदा सार्वत्रिकं स्यात् ॥ प्राग्बुद्धिः सूत्रानंतरप्रणयना
त्तत्रैवास्य प्रवृत्तिरित्यर्थः ॥ विपरीतमिति सूत्रस्योत्तरसूत्रे न्वय इति यदुक्तं तदपि न अ
ष्टानां वेति पृथक्करणसामर्थ्यादेव राहो न्यूनांशत्वेन कारकत्वलाभादेतदन्वयस्य वैय
र्थ्यापत्तिः ॥ अष्टानां वेत्यन्यमतं यदुक्तं तत्र प्रमाणभाव इति अथ केतौ विशेषमाह सूत्रम्
विपरीतं केतोः ॥ केतोर्ग्रहस्य नवममर्गलाख्यानं पंचमं प्रतिबंधकख्यानं किंच सति मुने
स्तात्पर्ये केतौ लग्नस्य वेति अस्मिन् ग्रंथे विशेषतः तत्कारकाफलादेशो वक्तव्ये कारकांवि

वक्षुरादावात्मकारकं दर्शयति ॥ सूत्रम् आत्माधिकः कलादिभिर्नभोगः सप्तानामष्टानां वा
॥ रव्यादिग्रहान्यतानां सप्तानां राक्षतानामष्टानां वामध्ये यो नभोगो ग्रहं कलादिभिः कला
या आदयोऽंशास्ते रंशोऽंशादिभिरितियावत् अधिकः स आत्मा आत्मकारक इत्यर्थः ॥ अं
शापदं विहाय कलापदेन निर्देशस्त्वं शराम्येपि कलादिकाधिक्येन निर्णेतव्यमिति ज्ञापना
र्थम् कलादिभिरपि साम्ये वक्ष्यमाणबलैर्नैकतरनिर्णयः ॥ यत्र द्वित्र्यादिग्रहाणां मंशादिसा
म्येन कारकलोपस्तत्र बलवत् स्थिरकारकादेव तत्कारकविचारः ॥ कर्तव्य इति ननु आ
त्माधिकः कलादिभिर्नभोगोष्टानामित्येव पाठे सुखाद्यवात् उच्यते तत्राधिकपदस्य निवि
ष्टत्वाद्वा होस्तु सर्वग्रहांशान्यूनानां शतयात्मकारकतेति सूचनायाऽष्टानां वेति पृथगुक्तिः ॥ न
नु कथं ज्ञातमिति चेत् राहोर्विपरीतसंचारात् न्यूनत्वेनैवाधिक्यात् नभोऽष्टानामिति पाठे गो
त्वेन्यग्रहरीत्या राहोर्याधिक्यं प्रतीयेत द्वित्र्याणां ग्रहाणां ब्रह्मत्वयोगे प्रसक्ते राहुयोगे
विपरीतमिति सूत्रेण राहोर्योगेनापि न्यूनानां शस्य ब्रह्मत्वं स्वस्य तु सुतरामेवात्पांशत्वेन कार

कलंभवतीत्यर्थः अथ वृद्धसंमतिः। भागाधिकः कारकस्यादल्पभागोन्यकारक इति न च वृद्ध
वाक्या शहो न्यूनांशत्वेनात्मकारकत्वं नायातीति वाच्यम् शास्त्रप्रसिद्धतया वाखानामपि
तथैव बोधाद्विच्यनोक्तम्॥ अत्र वृद्धवाक्यांतरं च मेषाद्यसव्यमार्गेण राहुकेतुनका
रको अस्यार्थः राहुकेतुमेषाद्यसव्यमार्गेण सव्यं वामं असव्यं दक्षिणं असव्यमा
र्गेण दक्षिणमार्गेण मेषादिक्रमेण मार्गेण कारको न विपरीतमार्गेण भवत एवेति फ
लितार्थः अत्र राशि कृतमाधिक्यं न ग्राह्यमिति संप्रदायः अथवा अंशादिभिश्च दृश्य
साम्ये सप्तमकारकाभावे राहु रपि ग्राह्यः तस्माद्दृष्टानां वेति गौणः कल्पो निरुक्तः। यत्तु
प्रेमनिधिपंथैर्विपरीतं केतोरिति सूत्रं देहस्त्रिदीपकन्यायेनात्रान्वेतीत्युक्तं तदस्युक्तं
व्यादिक्रममनादृश्यादौ केतुनिरूपणस्यायोग्यत्वात् राहोरंशाधिक्येन कारकता केतो
स्तु न्यूनांशत्वेन कारकता बाधितत्वाच्च राहोरधिकांशसत्वे सति केतोरपि तथात्वात् न
वानामिति तु कथं नोक्तमिति चेत् राहुकेतोरंशादिसाम्येन कारकांतराभावाद्दृष्टानामि

जे. सूटि-

त्येवोचितमित्यलमतिविस्तरेणेत्यर्थः। आत्मकारकस्योत्कर्षेदशयितिसूत्रम्। स इष्टबंध
मोक्षयोः। आत्मकारकोबंधमोक्षयोरिष्टः स्वामी भवति नीचराशिपापयोगोच्चादिराशि
शुभयोगैरिति शेषः। नीचपापयुक्तः कारकः स्वदशांतर्दशासुबंधनादिदुःखदः स्यात्।
उच्चादिशुभयुतस्तुग्रहांतरबलेनबद्धस्यापिमोक्षकर्ता भवति॥ यद्वा। प्रतिकूलआत्मका
रकः पापकर्मप्रवृत्तिद्वारासंसाररूपबंधनदः स्यात्। अनुकूलस्तु ज्ञानकाशीवासादि
भिर्मोक्षकर्ता स्यादित्यर्थः। अथामात्यकारकमाह। सूत्रम्। तस्यानुसरणादमात्यः। तस्या
त्मकारकस्यअनुपश्चात्सरणाद्गमनान्यूनंशतयाऽमात्यः अमात्यकारको भवतीति॥
भ्रातृकारकमाह। तस्यभ्राता॥ तस्यामात्यकारकस्यानुसरणादल्पंशतयाभ्रातृकारक
स्यात्। अथमातृकारकमाह। तस्यमाता॥ भ्रातृकारकादल्पंशोयहोमातृकारको भवति।
अथपुत्रकारकमाह। तस्यपुत्रः। मातृकारकान्यूनंशः पुत्रकारक इति। अथज्ञातिकारक
माह। तस्यज्ञातिः। पुत्रकारकादल्पंशोज्ञातिकारक इति॥ अथदाराकारकमाह। तस्यदारा

श्व॥ शातिकारका न्यूनंशः स्त्रीकारकः। तस्य दारा इत्यनेनैव सिद्धे च कारो नुक्त समुच्चयार्थः। सन्स्थिरकारकपदोपपदादिभ्योपि स्त्रीविचारः कार्यो न तु दारकारकादेवेति सूचयति। अथ पुत्रकारकविकल्पमाह। मात्रासहपुत्रमेके समामनन्ति॥ मात्रकारकात्पुत्रकारकविचारः कार्य इति केचनाचार्या विदन्ति॥ कारकद्वये क्यं वदन्तीति यावत्॥ अथ नित्यकान्वक्तुमुपक्रमते॥ तत्रादौ भगिन्यादिकारकान् दर्शयति सूत्रम्। भगिन्याः श्यालः कनीयाः पुत्रनीचेति। आरतो भो मातृ भगिन्या सामान्यं श्यालः स्त्रीभ्राता कनीया नूकनिष्ठभ्राता जननी माता एते विचारणीया इत्यर्थः। अथ मातुलादिकारकमाह। सूत्रम्। मातुलादयो बंधवो मात्रसजातीया इत्युत्तरतः। उत्तरतो भो मात्रिमाद्बुधात्मा सुखा मात्र भगिन्यादयो बंधवो मात्रसजातीया मात्रसपत्न्यश्च विचारणीया इत्यर्थः। अथ पितामहादिकारकमाह। पितामहः पतिपुत्राविति गुरुमुख्यादेव जानीयात्॥ गुरुमुख्यादेव गुर्वादिभ्य एव क्रमेण पितामहपतिपुत्रा इति जानीयाद्विचार्य इत्यर्थः। नचैवं चेदग्रिमसूत्रे पक्षिप

तिःपितरावितिवाच्यम्।मंदात्पुत्रइतिरतीयस्त्रोपादानापेक्षयातथैवसुवचत्वात्
उर्वरितंत्वग्निमस्त्रेनिबद्धं।अन्यथामुखपदंव्यर्थमेवस्यादिति।अथपत्न्यादिषुशुक्र
कारकमाह।पत्नीपितरौश्वशुरोमातामहाइत्यंतेवासिनः।अंत्येवासिनःगुर्वत्रेपहि
ताच्छुक्रात्।भार्यामातृपितृश्वशुरश्वशूमातामहाविचारणीयाइत्यर्थः।ननुकारकत्वेन
द्वि-त्यादिग्रहंसन्निपातेकमाखंब्यविचारइतिसंदेहेकलाधिक्यवतस्तत्रापिसाम्येनिस
र्गबलवतःकार्यइतिरीति तस्माद्ग्रहाणांसि सर्गबलं सूचयति।मंदोऽज्यायान्ग्रहेषु।
मंदःशानिःसप्तसुग्रहेषुज्यायान्दुबलः।तथाचबृहज्जातके।शकुबुगुशुचराद्यावृ
द्धितोवार्यवंतइति।तथाचनिसर्गबलेनान्यादयःउत्तरोत्तरबलिनइत्यर्थः।अथचरदशा
वर्षानयनोपयोगितयोजयुग्मराशिभेदेनगणनामुपदिशति।प्राचीवृतिविषमभेषु।
परावृत्योत्तरेषुचा॥विषमभेषुमेषमिथुनादिराशिषुप्राचीवृतिःक्रमगणना।समराशिषु
वृषककीदृषुपरावृत्याव्युक्रमेणवृषमेषमीनादिक्रमेणगणनाभवतीत्यर्थः।अत्रापवा

दमाह। न क्वचित्। ओजराशिषु क्वचिन्नक्रमः। युग्मराशिषु क्वचिद्भुक्रमोनेत्यर्थः। कुत्रेसा
कांक्षायां परंपरासूत्रार्थेन चिरंतनेरुक्तम्। क्रमादृषेवृश्चिकेचव्युत्क्रमात्कुंनसिंहयोरिति
सूत्रत्रयफलितार्थसंग्रहस्त्वयं। मेषादित्रिभिर्लेखयंपदमोजेपदे क्रमात्। दशाष्टान
यनेकायगिणनाव्युत्क्रमात्समे। प्राचीवृतिविषमपदे परावृत्त्योत्तरे इतिकथंनोक्तमिति
चेत्। यावदीशाश्रयंपदमृक्षाणामिति वक्तव्यत्वात्संदेहभियानोक्तम्। तथाचमातृधर्मयोः
सामान्यं विपरीतमोजकूदयोरिति वक्तव्यत्वाच्चेति। अथ तत्तदशशेर्दशाष्टानयनायावधिं
दृश्यति। नाथांताः समाः प्रायेण अत्र राशीनां नाथाग्रंथांतरेत्सेकाग्राद्याः। अत्रानुक्तत्वा
त्। तथाहि। क्षितिजसितज्ञचंद्रविशौम्यसितावनिजाः सुरगुरुमंदसौरिगुरवश्चगृहो
शकपा इति। नाथानामवस्थानभेदपत्येन चरदशोच्यते। कुत्रचरदशापदेन व्यवहार इति चेत्
जगतस्थुषोरर्द्धयोगाद्देइत्यादौ गृहाणात्। अत्र समाः अष्टाः नाथांताः तत्तदशशीनांतत्तदशशि
नाथाश्रितराशिपर्यंतं ग्राह्या इति। एवं च नाथे द्वितीये एकाष्टस्त्वृतीये द्वौ इति क्रमेण द्वादशोना

जे.सू.टि. धे एकादशाष्टाः। तत्तद्दशशौनाथे सति तु द्वादशाष्टा इति विवेकः। यदुक्तं प्राच्यैः। तस्मात्तदीशपयं
तं संख्यां मन्त्रदशां विदुः। वर्षद्वादशकं तन्न नचेदेकं विनिदिशेत्। अस्यार्थः। तत्तद्दशशौनाथे
स्थिते सति द्वादशावर्षाणि। असति तु एकाष्टौ ग्राह्य इति। अतएव प्रायेणेति पदेन नाथांताः स
मा इत्यस्यापवादः सूचितः प्रायेणेत्यनेनैव स्वामिन उच्चत्वनीचत्वान्यामेकैकवर्षवृद्धिद्वासाव
पि सूचितावेव। वृश्चिककुंभयोर्द्विनाथत्वमपि सूचितमेवा। तदुक्तं वृद्धैः। उच्चखेटस्य सद्भावे वर्षमे
कं विनिक्षिपेत्। तथैव नीचखेटस्य वर्षमेकं विशेषेदिति। अत्र वृश्चिककुंभयोर्विशेषवृद्धैरु
क्तः। कुजसौरीकेतुराहूराजानावलिकुंभयोः। कुजसौरीकेतुराहूयुक्तौ तत्र स्थितौ यदि। वर्षद्वा
दशकं तन्न नचेदेकं विनिदिशेत्। अयमर्थः। वृश्चिकस्य कुजकेतुराजानौ न तु तयोरेकैकमपि
कुंभस्य रानिराहूराजानौ न त्वेकमिति तथा चानतु प्रत्येकमाधिपत्यं पर्याप्तमिति विवेकः। तथा
च द्वयोः सत्वे एव वर्षद्वादशकं। एकसत्वे स्वाम्यभाव इवोक्तप्रकारेण दशाष्टगणनं कार्यमि
ति। अन्यराशौ तदुभयसत्वेनाथांता इति रीतिरनुसर्त्तव्या। तयोर्भिन्नभिन्नराशौ गत्वैव एवना ॥१॥

शोबलवांस्तसंख्याग्राह्याः। तदुक्तं वृद्धैः। दिनाथक्षेत्रयो रत्रनिर्णयः कथ्यते धुना। एकः स्वक्षे
त्रगो न्यस्तु परत्रयदिसंस्थितः। तदान्यत्रस्थितं नाथं परिगृह्य दशान्नयेत्। स्वक्षेत्रे मिलितावे
वस्वामी नत्वे कत्रास्तथा। एकस्य स्वगृहत्वं नहि कार्योपयोगिकं। द्वावप्यन्यक्षगौतौ चेत्सय
होबलवान् भवेत्। ग्रहयोगसमानत्वे चिंत्स्य राशिबलाद्बलं। चरस्त्रिद्विस्वभावाः क्रमात्स्युर्व
लशाखिनः। राशिसेत्समानत्वे बहुवर्षे बिली भवेत्। एकस्त्वोच्चगतस्त्वन्यः परत्रयदिसंस्थि
तः। ग्राहयेदुच्चखेटस्त्रं राशिमन्यं विहाय वै। नाथांता इति रात्यायो बहुवर्षवती दशां करो
ति बहुवर्षे सौ स्वराशेर्दूरगः खगः। एवं सर्वं समा लोकात् जातस्य निधनं वदेत् इति स्पष्टार्थ
श्लोकाः। एकस्त्वोच्चेत्यस्यार्थः। यदि तु बहुवर्षे एको राजा परक्षेत्रगः। अपरस्त्रराजाऽन्यक्षे
त्रग एवोच्चगोऽल्पवर्षे दस्तदा बहुवर्षे दंत्यक्त्वाऽल्पवर्षे दमेवोच्चगृहमाश्रित्य नाथांता इ
ति रात्याऽष्टानयनं कार्यमिति। अन्यच्च वृद्धैरुक्तम्। न्यासयोऽग्रही नत्वे वैकस्वान्येन सं
युतो। ग्राहो राशिग्रहाभावस्तत्त्वाम्युच्चगतो यदि। एकत्र स्वर्षगः खेटश्चान्यत्र द्वौ ग्रहौ यदि।

ग्रहद्वययुतिं हित्वा ग्राहयेत्पूर्वभंसुधा रिति। अयमर्थः। न्यासयोर्लग्नसप्तमयोर्द्वयोः स्था
नयोर्ग्रहाभावे। अथवा द्वयोर्मध्ये एकस्त्वन्येन केनचिद्गृहेण स्वैरातिरिक्तेन युतो
सत्यां च तत्र यो राशिर्न्यायेन निर्वहः सराशिस्तद्वा राशि उच्चंगते सति बलवानेव नाप
रः सग्रहोपि॥ एकत्र राशौ स्वक्षेत्रगोग्रहः। अपरत्र द्वौ ग्रहौ स्तस्तद्वा राशि स्वामि करान्ति
रेव बलवानिति द्वितीयपद्यता तस्यम्। उच्चराशयस्तु॥ अजट्टषभमृगंगनाकुलीराज
षवणिजोचदिवाकरादितुंगाः। द्वा राशिस्त्रि मनुयुक्तीं। द्वियांशौ स्त्रि नवकविशति
मिश्रतेस्तनीचाइति॥ पंचमेपदक्रमात्प्राक्प्रत्यक्तमिति वक्ष्यमाणसूत्रक्रमव्युत्क्रम
भेदेन द्वाशालेख्या। आरेभावधिस्तु लग्नमेवा। चरद्दशायामत्र शुभः केतुरिति सूत्रा
द्दशायाम् चरद्दशोतिनाम बोध्यमित्यर्थः। अथाग्रे फलविशेषज्ञापनाय राशीनामा
रू० ०० परपर्यायिपदमुपदिशति॥ यावद्दीराश्रयंपदमृक्षाणाम्। रूक्षाणां राशीनां
ईशाश्रयं यावत्द्वाश्राश्रयराशिपर्यन्तं यासंख्यातामीशाश्रयादग्रे प्रणीयतस्संख्याय

स्मिन् राशौ समाप्ता तद्वाश्रित इह स्वामिकरान्नोः पदं स्यादित्यर्थः। ननु ईशाश्रयाद्
ये प्रणीयेत्यर्थः कथं उच्यते ॥ यावांश्चासावीराश्च यावदीशः यावदीशः आश्रयो यस्य
तद्वावदीशाश्रयमिति समासाच्चब्ध इति ॥ तदेव रद्वैरुक्तम् ॥ लग्नाधावतिथेति षे
द्वाश्रौ लग्नेश्वरः क्रमात् ॥ ततः स्तावतिथं राशिं जन्मारूढं प्रवक्षते ॥ लग्नाध्वग्नपतिर्या
वद्वाश्रिसंस्थस्ततः पुनः ॥ तावान् रूषिभिरारूढः कथितः सर्वशास्त्रतः ॥ यदा लग्नाधि
पो लग्ने सप्तमे वा स्थितो यदि ॥ आरूढ लग्नमेवात्र निर्दिशोत्कालवित्तमः ॥ इदं च श्लोके
न लग्नपद निरुक्तं ॥ द्वितीयादीनां पदानामप्युपलक्षणं बोध्यम् ॥ श्लोकास्पष्टार्थाः ॥ अ
थारूढो दाहरणस्त्रद्वयमाह ॥ स्वस्ते दाराः ७ ॥ लग्नात्स्वस्ते चतुर्थे लग्नस्वामिनि दाराः
सप्तमस्ते राशिर्लग्नारूढं भवतीत्यर्थः ॥ सुतस्ते जन्मा ॥ लग्नात्सुतस्ते सप्तमस्ते लग्नस्वा
मिनि जन्म लग्नमारूढं भवतीत्यर्थः ॥ यावदीशोतिस्त्रैणैव सिद्ध एतस्त्रद्वयमुदाहर
णद्वारास्पष्टार्थपठितमिति ॥ यत्तु आद्यैः स्वस्ते दाराविचारणीयाः ॥ सुतस्ते भ्रातृजन्म

जै-सू-दि- विचार्यमित्युक्तं तदसंगतमेव प्रतिभाति इति। अथात्र भावराशिबोधकपदानामन्यत्रा
स्त्रतो वै लक्ष्यमात्रं क्वाद् सूत्रम्। सर्वत्र सवर्णभावा राशयश्च। भावाराशयश्च स
वर्णः वर्णे न सहिता सवर्णः एकादि संख्या बोधकाक्षरगम्या सर्वत्र ग्रंथे। ननु सिद्धमन्यदि
तिवक्ष्यमाणत्वात् शिवतां उवादि ग्रंथेषु कटपयादिवर्णैः सूचित संख्या प्रसिद्धैव किमर्थं
मिदं सूत्रमिति। न च भावराशिग्रहसाधारण्येन बोधं स्यादिति वाच्यम्॥ भावराशिनां सं
ख्या प्राधान्याद्गुहाणां तु प्रहवाचकपदप्राधान्यात्साधारण्येन बोधो न स्यात् किमर्थं सूत्र
त्रेति सूत्रमित्याशंक्यवर्णद्वाराशिपरमेतदिति प्रकारांतरैरेतत् सूत्रं व्याख्यायते॥ सर्व
त्रसवर्णभावा राशयश्च॥ भावाराशयश्च सवर्णः। वर्णे न वर्णं देन सहिताः सवर्ण भवन्ति।
वर्णदानयनप्रकारस्त्विह वैद्वैरुक्तः। ओजलग्नप्रस्तानां मेषादेर्गणयेत्क्रमात्॥ यु
ग्मलग्नप्रस्तानां मीनादेरपसव्यतः। मेषमीनादितो जन्मलग्नांतंगणयेत्सुधीः। तथे
वहोरा लग्नांतंगणयित्वा ततः परं पुंस्त्वे न स्त्रीतया वैते सजातीये उभे च यदि॥ तर्हि संख्ये ॥५॥

योजयितवैजात्येक्षुवियोजयेत्॥ मेषमीनादितः पञ्चाद्योराशिः सतुवर्णदः॥ ओजयुग्मल
ग्नानुरोधेन योजनशोधनोत्तरं द्वादशाधिके रविश्चतुष्टं कृत्वा यत्स्थितं तन्मेषमीनादिक
मव्युक्रमगणनया योराशिर्लभ्यते सवर्णदराशिरिति बोध्यम्॥ धनभावादीनां वर्णदा
नयने मेषमीनादिगणनया तत्तद्भावांतगणनाविधेयेति॥ होरो लग्नभयोर्ज्ञेया दुर्बला
द्वर्णदादशा॥ यत्संख्यो वर्णदो लग्नात् संख्याक्रमेण तु॥ क्रमव्युक्रमभेदे न दशास्या
त्पुरुषस्त्रियोः॥ लग्नात् संख्या वर्णदराशिस्तत्संख्याक्रमतः॥ ओजयुग्मल ग्नानु
रोधेन प्रथमप्रवृत्तक्रमव्युक्रममया द्यात्तत्तद्दशादीनां दशास्यादिति॥ यथानाथांता इति
सूत्रे स्वस्वराशोर्नाथांतवर्षाण्यानीतानितथात्र जन्मलग्नात् स्वस्ववर्णदपर्यंतं वर्षा
ण्यानेयानीति॥ मेषमीनादितः पूर्वाक्षरीत्या धनभावादितत्तद्भावांतगणनां विधाय पूर्व
वकरणेन तत्तद्भावावर्णदराशयो भवन्तीति सर्वत्रेतिपदेन सूचितं॥ न च वर्णदानयनं व
र्णददशानयनं च सूत्रार्थान्नायातीति वाच्यम्॥ सिद्धमन्यदिति सूत्रादन्यरुषीणां शास्त्र
प्रसिद्धत्वाद्ब्रनोक्तम् प्राचीनैः संग्रहीतमिति॥ गुलिकोपितथैव॥ यथा वर्णदोराशिर्ल

ग्नौ जयुग्मत्वमेदेन मेषमीनादि गणनया जन्मलग्नहोरा लग्नपर्यंतं संख्यावशातः स
सा ~~स~~ निती तस्तथैव भावलग्नमेव जन्मलग्नं विभाव्य भाववर्णदराशिरानेया इति। अ
थ भावलग्नानयनं च्छेदकम् ॥ सूर्येदियं समारभ्य घटिकां नानुपंचंकां प्रयाति ज
न्मपर्यंतं भावलग्नं तथैव च ॥ तथा सार्द्धद्विघटिका मितात्कालाद्विलग्नभात् ॥ प्रयाति
लग्नं तन्नाम होरा लग्नं प्रचक्षत इति। स्पष्टार्थो श्लोको। होरा लग्नस्य स्पष्टीकरणं तु ॥
सार्द्धद्वयघटिकाया चेत्त्रिंशदंशालभ्यते तर्हि इष्टघटिकाया किमिति त्रिंशदंशेन
ज्ञेयम् ॥ होरा लग्नानयने जन्मलग्ने विषमे सति सूर्यराशितो जन्मलग्ने समे सति तु
जन्मलग्नाद्गणयेत् ॥ सूर्येदियमारभ्य यावत्स्यो होरा इष्टकाललग्नपर्यंतं जातास्ताः सूर्य
यश्चिन्नाद्वा परिगण्यंति मं होरा लग्नं ज्ञेयमिति प्राचीनकारिका तोयमर्थो नायाती
ति ॥ भावलग्नं होरा लग्नं च जन्मलग्नाद्गणनीयमिति ॥ वर्णदराशितः फलमुक्तं च्छेदः ॥
पापदृष्टिः पापयोगो वर्णदस्य त्रिकोणके ॥ ~~यथैव~~ ~~स~~ ~~द~~ ~~स~~ ~~मि~~ यदि स्यात्तर्हितद्राशिप
र्यंतं तस्य जीवनम् ॥ रुद्रशूले यथैवायुमरणादि निरूप्यते ॥ तथैव वर्णदस्यापि त्रिकोणे

पापसंगमे॥वर्णद्वयसप्तमाद्राशोः कलत्रादिविचिंतयेत्॥एकादशादग्रजंतुर्तृतीयात्तु
यदीयसं॥पंचमेतनुजंविंशान्मातरंतूर्यपंचमे॥पितुस्तुनवमान्मातुःपंचमाद्वर्णद्वय
तु॥शूलराशिदशायां वैप्रबलायामरिष्टकं।वर्णदशाशोःपंचमात्प्रबलशूलदशायां
मातुररिष्टं वर्णदशाशिनवमात्प्रबलशूलदशायांपितुररिष्टंस्यादित्यर्थः।अथा
पवादमाह सूत्रम्।नग्रहाः।प्रथमपक्षे।भावाराशयश्चसवर्णाः।संख्याबोधकाक्षरगम्या
इत्युक्तं।ग्रहास्तुन।प्रसिद्धपदगम्याएवेत्यर्थः।द्वितीयपक्षे।भावाराशयश्चसवर्णाः।वर्ण
दशाशिसहिताइत्युक्तम्।ग्रहास्तुवर्णदसहितान।तथात्वाभावराशिवर्णदाभवन्ति।नग्रहा
णमित्यर्थः।अथांतरदशाभागं दर्शयति सूत्रम्।यावद्विवेक१४४मावृत्तिभानो।भानंरा
शिनांप्रतिराशिमेदशाष्टाश्चरस्त्रिरादिदशासुसिद्धास्तेषांद्वादशाविभागेनद्वादशा
सरीनामावृत्तिर्भवति॥एवंचद्वादशसरीनां विवेकपदबोधाच्चतुश्चत्वारिंशदधि
कशातसंख्याभवतीति तदुक्तं प्राच्यैः॥ कृष्णार्कधाराशिदशांराशोर्भुक्तं क्रमाद्देत

जे. सू. टि.

एवं दशाविदिशादि कृत्वा तेन फलं वदेत् ॥ यत्तु उपस्थिततया दशारंभावधिः स्वस्वलग्न
मेवेति पंथैरुक्ततन्ना ॥ होरा लग्नभयो र्शिया दुर्बलावर्णदादशोतिकारिकोक्तत्वात् ॥ एवं प्र
तिरात्रिद्वादशाष्टइति विवेकसंख्या महादशाभिप्रायेण तद्दशाविभागो वृद्धैरुक्तः ॥ एके
कभावस्यैकेकं वर्षलग्नादिकल्पयेत् ॥ सापर्यायदशालग्नयुग्मे तु व्युत्क्रमात् वदेत् ॥ लग्नं
युग्मं यदा तर्हि समुखं तस्य चादिभमिति ॥ पर्यायदशा अंतर्दशोति ॥ यदा लग्नं युग्मरात्रिस्त
दा तस्य संमुखं आदिरात्रिः ॥ यथा वृषस्य मेष इति ॥ अथ प्रकृतशास्त्रे वक्ष्यमाण सूत्रेषु
क्वचिद्दोराद्रेष्काणद्वेषे क्षासत्वेन तदा कांक्षानि कर्तयन्नाह सूत्रम् ॥ होरादयः सिद्धाः ॥
होराद्रेष्काणदयः सिद्धाः शास्त्रांतरप्रसिद्धमेषादिगणनया प्रसिद्धाः न तु दृष्ट्युर्गधादिव
द्रुताः ॥ तदुक्तं वृद्धैः ॥ राशोरर्द्धभवेद्दोराताश्चतुर्विंशतिः स्मृताः ॥ मेषादितासां होराणां परिवृ
त्तिद्वयं भवेत् ॥ रात्रिः त्रिभागद्रेष्काणते च षट्त्रिंशदीरिताः ॥ परिवृत्तित्रयं तेषां मेषादेः क्रम
तो भवेत् ॥ सप्तारापास्त्वोजगृहे गणनीयानि जेशतः ॥ युग्मराशौ तु विज्ञेया सप्तमक्षाधि

नायकात् नवांशोशाश्चरेतस्मात्स्वरेतन्नवमादितः। उभयेतत्पंचमाद्भेरितिचिंत्यं
विचक्षणैः। द्वादशांशस्यगणनांतत्तक्षेत्राद्विनिर्दिशेत्इतिवस्तुतस्तुराशिप्राधा
न्याद्विलक्षणएवेतिध्वेयमित्यर्थः॥ ॥ इतिश्रीनीलकण्ठज्योतिर्विद्विरचितायांजैमिनि
सूत्रेप्रथमसूत्रःस्यप्रथमपादः॥ ॥ अथात्मकारकाश्रयनवांशमालंब्यफलानिक्तु
मुपक्रमते॥ तत्रकारकांशमधिकरोति सूत्रम् अथस्वांशोग्रहाणाम् टिकाअथानं
तरंग्रहाणारव्यादीनांमध्येस्वांशः आत्मकारकाश्रितोयंशो नवांशस्तस्मात्फलंविच
र्यमित्यर्थः अथकारकाश्रितोमेषादिनवांशफलान्याह सूत्रम् पंचमृषिकामार्जाराः २ टिका
मेषकारकांशश्चेन्मृषिकामार्जारादुःखदाभवन्तीति सूत्रम् तत्रचतुष्पादः ३ टिका वृषः का
रकांशश्चेच्चतुष्पादासुखदाभवन्ति मृषिकादयोदुःखदाश्चतुष्पादः सुखदाइत्यत्रैकरू
पतयार्थोपेक्षितः कृतस्तुभिन्नरूपेणात्रबीजं किं उच्यते वृद्धवाक्यमेवबीजं वृद्धवाक्यं तु
वृषतौल्यंशकगतस्तस्मिन्वाणिज्यवान् भवेत् मेषसिंहांशकगते ब्रूयान्मृषिकदंशानं॥ का

रकेकार्मुकांशस्वेवाहनात्पतनंभवेत्इति सूत्रम् मृत्योकंदुस्थौल्यंच४ टिका मिथुनेकारकां
शोकंदूःशरीरस्थौल्यंचभवतीत्यर्थः॥ सूत्रम् दुरेजलकुष्ठादिः टिका कर्केस्वांशेजलभयंकुष्ठ
रोगोभवतीत्यर्थः॥ सूत्रम् शोषाश्वापदानिदृटिकासिंहंशश्चेत्श्वापदानिशुनकादयोदुःखदा
भवन्तीत्यर्थः॥ सूत्रम् मृत्युवजायाग्निकणश्च० टिका कन्याकारकांशश्चेन्मृत्युवत्मिथुनांश
वद्भवतिअग्निकणश्चाग्निकणेनदुःखश्चभवतीत्यर्थः॥ सूत्रम् लाभेवाणिज्यमूटटिकातुला
कारकांशेवाणिज्यवान्स्यादित्यर्थः॥ सूत्रम् अत्रजलसरीसृपास्तन्यहानिश्चएटिकाअत्रवृ
श्चिकांशेजलसर्पादयोदुःखदाभवन्तिमातुस्तन्यंदुग्धंचशुष्यतीत्यर्थः॥ सूत्रम् समेवाहनादु
च्चाच्चक्रमात्पतनम्१० टिकाधनुषिकारकांशेवाहनाद्ध्रप्रदेशाच्चक्रमात्किंचिद्दुस्तुसंलग्न
तयापतनंभवति। नऊटितीत्यर्थः॥ सूत्रम् जलचरखेचरखेटकंदूदुष्टग्रंथयश्चरिष्फे११टि
कामकरेकारकांशेजलचरामत्स्यादयः। खेचराःपक्षिणः। खेटाग्रहाः। एतेफलदाभवन्ति। कंदू
दुष्टग्रंथिरोगाश्चभवन्ति। दुष्टग्रंथिगंडादिकमित्यर्थः॥ सूत्रम् तडागादयाधर्मे१२ टिकाकुंभेको

रकांशो तडागाद्यः तडागवापिकूपादिकर्तारो भवतीत्यर्थः॥ सूत्रम् उच्चैर्धर्मनित्यताकैव
ल्यं च ॥ ३३ ॥ रिकामीनेकारकांशोधर्मनित्यत्वं कैवल्यं मुक्तिश्च भवति। कारकांशांशादिगुणैः
फलैर्वृद्धे संग्रहीतां शुभराशौ शुभांशो वा कारके धनवान् भवेत्। तदंशकेंद्रेषु शुभेरा
जानूनं प्रजायते॥ कारके शुभराशयंशो लगनांशास्ते शुभग्रहे। उपग्रहस्य पाश्चात्ये स्वोच्च
स्वर्क्षे शुभर्क्षगे॥ पापदृग्योगरहिते कैवल्यं तस्य निर्दिशोत्तमिश्रे मिश्रं विजानीयात् वि
परीते विपर्ययः। तदंशकेंद्रेषु कारकाश्रितांशकुंडल्यां केंद्रेष्वित्यर्थः। उपग्रहस्येति उप
समीपे ग्रहः उपग्रहोऽमात्यः। ग्रहस्तस्य पाश्चात्यो भ्रातृकारकः। तस्मिन् च स्वर्क्षे शु
भर्क्षगे पापदृग्योगरहिते सति कैवल्यं मुक्तिर्भवतीत्यर्थः। यद्वा उपग्रहो राहुकेतुतयोर्म
ध्ये पाश्चात्यः केतुस्तस्मिन् मिश्रे पापशुभदृक्योगे मिश्रं स्वर्गवासः। विपरीते पापमात्रे दृ
दृग्योगसाहित्ये विपर्ययः। न मुक्तिर्न स्वर्गवास इति। चंद्रभृग्वारवर्गस्ते कारके पारदा
रिकः। वृषतौ व्यंशकगते तस्मिन् वाणिज्यवान् भवेत्। मेषसिंहांशके तस्मिन् चूयान्

जै.स्मृति.

षिकदंशनं। कारके कार्मुकांशस्त्रे वाहनात्पतनं भवेत् ॥ अथेदानीं कारकांशो ग्रहस्थि
त्यादिना फलान्युपदिशति। सूत्रम् तत्र रवोरज्यकार्यपरः। १४ टिका कारकांशे सूर्ये सति
राजकार्यतत्परो भवतीत्यर्थः। सूत्रम् पूर्णे दुशुक्रयोर्भोगी विद्याजी विश्वा। १५ टिका कारकां
शे पूर्णे दुशुक्रयोः सतो भोगी विद्याजी वीचस्यादित्यर्थः। सूत्रम् धातुवादी क्रौं ता युधो
वद्भिजी वीचभौमे। १६ टिका कारकांशे भौमे सति धातुवादी रसायनविद्यावान्वचेति
भाषया प्रसिद्धायुधः वद्भिर्कृतजीवनवांश्वस्यादित्यर्थः। सूत्रम् वाणिजस्तंतु वायाः त्रि
ल्पिनो व्यवहारविदश्च सौम्ये। १७ टिका कारकांशे बुधे सति वाणिक्प्रभृतयो भवतीत्यर्थः।
सूत्रम् कर्मज्ञाननिष्ठाः वेदविदश्च जीवे। १८ टिका कारकांशे गुरौ सति कर्मनिष्ठादयो भ
वंतीत्यर्थः। सूत्रम् राजकीयाः कामिनश्चतेन्द्रियाश्च शुक्रे। १९ टिका कारकांशे शुक्रे सति रा
जाधिकारवंतः बहुस्त्रीस्पृहाखवः शतवर्षजीविनश्च भवंति। शतं शतवर्ष इन्द्रियाणि
येषां मिति स्वामिनः। पंचास्तु शतानि इंद्रियाणि येषां वदंति तन्न इंद्रियाणाम् शतत्वादृशं

नादित्यर्थः। सूत्रम् प्रसिद्धकर्माजीवः शनौ। २० कारकांशोशनौ सतिलोकप्रसिद्धकर्म
णाजीवेदित्यर्थः। सूत्रम् धानुष्काश्चोराश्चजांगलिकालोहयत्रिनाश्वराहो। २१ टिका
कारकांशोराहो सति धानुष्काश्चोरास्युः। किंवाजांगलिकालोहयंत्रिणश्चस्युः। वैक
ल्पिकमिदं फलद्वयकथमवगतमिति चेत्। मध्येचकारोपादानादेवा। अन्यसूत्रेष्वस्य
एवचकारउपात्तः। अत्रमध्ये किमर्थमिति। सूत्रम् गजव्यवहारिणश्चोराश्चकेतो। २२
टिका कारकांशोकेतो सति फलमिदमित्यर्थः। सूत्रम् रविराहुभ्यां सपनिधनां। २३ का
रकांशोरविराहुस्थित्या सर्पान्मृत्युर्भवतीत्यर्थः। सूत्रम् शुभदृष्टेस्तन्निवृत्तिः। २४ टि
का शुभग्रहावलोकितेरविराहुयोगे सर्पान्मृत्युर्न स्यादित्यर्थः। सूत्रम् शुभमात्रसं
बन्धाज्जांगलिकाः। २५। कारकांशगयोः रविराहुः शुभमात्रयोगे सति जांगलिको वि
षवैः द्यो भवेत्। मात्राब्देन पापग्रहनिवृत्तिरित्यर्थः। सूत्रम् कुजमात्रदृष्टे गृहदा
हकः अग्निहोवा। २६ टिका कारकांशगयो रविराहुः कुजमात्रदृष्टे सत्यां स्वगृहदाह

कोऽग्निहोवाभवतीत्यर्थः। स्त्रमू शुक्रदृष्टेर्नदाहः। २७ टिकाकारकांशकगत रविरा
कोःशुक्रदृष्टौसत्यांगृहदाहोनस्यात् किंतु अग्निदानमात्रं करोतीत्यर्थः। स्त्रमू॥
गुरुदृष्टेस्त्वासमीपगृहात्। २८ टिकाकारकांशगयोः रविराङ्गो गुरुदृष्टौ सत्यांशुक्र
दृष्टावसत्यां मासमीपगृहात्समीपगृहपर्यंतं दाहस्यात् न स्वगृहमात्रस्येत्यर्थः। स्त्र
मू सगुलिके विषदो विषहतो वा। २९ टिकाकारकांशोगुलिके सहिते सति परस्मै विषदा
तावा स्वयं विषेणहतो वा स्यात्॥ गुलिकानयनप्रकारस्तु वृद्धैरुक्तः॥ रविवारादिशान्यं
तंगुलिकादिनिस्त्यते॥ दिवसानष्टधा कृत्वा वारेशाङ्गणयेत्क्रमात्॥ अष्टमो शो निरी
शः स्यात् शान्यं शोगुलिकं स्मृतः। रात्रिरप्यष्टधा ~~कृत्वा~~ भक्त्वा वारेशात्पंचमादितः। गण
येदष्टमः खंडो निरी - परिकीर्तितः। शान्यं शोगुलिकः प्रोक्तो गुर्वंशो यमघंटकः। भौमांशो
मृत्युरादिष्टोरख्यं शोकालसंज्ञकः। सौम्यांशोऽर्द्धप्रहरकः स्पष्टकर्म स्वदेशतः॥ रव्यादि
वारेषु दिनमानमष्टधा विभज्यतत्तद्वारेण प्रथमखंडाधिपं कृत्वा अग्निमखंडेषु तत्तद्वा

रेशादग्रिमग्रहात्क्रमेणशत्वेनजानीयादष्टमःखंडस्तुनिरीशः। एवंसप्तसुवारेषुरान्यं
शोगुलिकोनामा। तथाचरविवारेसप्तमः। सोमेषष्टः। भौमेपंचमः। बुधेचतुर्थः। गुरोत्ततीयः।
शुक्रेद्वितीयः। शनौप्रथमः। खंडोगुलिकोभवति। सप्तष्वपिवारेषुरात्रिनामष्टधाविभज्यतत्त
द्वारेशात्पंचमाद्याः। खंडाधिपज्ञेयाः। रात्रावप्यष्टमः। खंडोनिरीशः। एवंरविरात्रौत्ततीयः। खं
डः। सोमेद्वितीयः। भौमेप्रथमः। बुधेसप्तमः। गुरोषष्टः। शुक्रेपंचमः। शनौचतुर्थः। खंडोगुलि
कोभवति। एवंसर्वेषुवारेषुदिनेरात्रौचगुखंडोयमघंटनामः। बुधखंडोअर्धप्रहराख्यः। रव्यं
शः। कालसंज्ञकः। भौमांशः। मृत्युनामेतिज्ञेयम्। स्पष्टकर्मइतिगुलिकादीनांस्पष्टीकरणंतु स्व
स्वदेशलग्नप्रमाणानुसारेणतत्तत्खंडकालान्यलग्नानिस्पष्टानिकृत्वागुलिकादिलिकादि
स्पष्टलग्नंकस्यांशोऽस्ति स एवकारकांशश्चेत्सगुलिकोजातइतिविवेचनीयम्। तथाचसंग्रहः।
तथाचरविवारादौदिनेगुलिकसंखितिः। सप्तर्तुशरवेदत्रिद्विकुखंडेषु क्रमात्। रात्रौत्रिद्वि
कुसप्तर्तुपंचतूर्येषुतत्खितिरित्यर्थः। सूत्रम् चंद्रदृष्टौचौरापहतधनश्चौरौवाः। श्रुटिका।
सगुलिकेकारकांशेचंद्रदृष्टौसत्यांचौरैर्नितधनः। स्वयमेववाचौरस्यादित्यर्थः। सूत्रम्

जे स्त्रि बुधमात्रदृष्टे बृहद्दीजः ३३ टिका सगुलि के कारकांशोऽन्यग्रहदृष्टे सति बुधदृष्टे स्त्रि
लक्षणे भवतीत्यर्थः ॥ स्त्रमू तत्रकेतोपापदृष्टे कर्ण छेदः कर्णरोगो वा ॥ ३२ टिका सगुलि
के इति पदनिवृत्तं ॥ तत्रकारकांशो नवांशकंडल्यांकेतो सति पापदृष्टे कर्ण छेदः ॥ कर्ण
रोगो वा भवतीत्यर्थः ॥ स्त्रमू श्रुत्रदृष्टे दीक्षितः ॥ ३३ सकेतो कारकांशो श्रुत्रदृष्टे सति क
चिद्यज्ञक्रियया दीक्षितः स्यादित्यर्थः ॥ स्त्रमू बुधशानिदृष्टे निवृत्त्यर्थः ॥ ३४ टिका सकेतो कार
कांशो बुधशानिदृष्टे नपुंसकस्यादित्यर्थः ॥ स्त्रमू बुधश्रुत्रदृष्टे पौनःपुनिको दासीपुत्रो वा
३५ टिका सकेतो कारकांशो बुधश्रुत्रदृष्टे पौनःपुनिको वा नरुक्तवचनवक्ता दासिपु
त्रो वा स्यादित्यर्थः ॥ स्त्रमू शानिदृष्टे तपस्वी प्रेष्यो वा ॥ ३६ टिका सकेतो कारकांशो खेष्टांत
रेण दृष्टे पिशानिदृष्टे तपस्वी भृत्यो वा स्यात् ॥ स्त्रमू शानिमात्रदृष्टे संन्यासाभ्यासः ॥ ३७
सकेतो कारकांशो खेष्टांतरेण दृष्टे शानिनैव दृष्टे संन्यासाभ्यासः न पूर्णसंन्यास इत्यर्थः
केताविति निवृत्तम् ॥ स्त्रमू तत्ररविश्रुत्रदृष्टे राजप्रेष्यः ॥ ३८ टिका कारकांशोरविश्रुत्र
भ्यां दृष्टे राजभृत्यो भवति ॥ अथ कारकांशा बृहद्शामांशमवलंब्य विचारयति ॥ स्त्रमू ॥ १२५ ॥

ग्रह ३

रिषे बुधे बुधदृष्टे वामं दवत् ॥ ३९ ॥ टिकाकारकांशाद्दशमे बुधे सति बुधदृष्टे वा सति मं
 दवत् ॥ प्रसिद्धकर्मजीवः शनाविति सूत्रोपात्तं फलं भवतीत्यर्थः ॥ सूत्रम् शुभदृष्टे स्वेयः ॥
 टिकाकारकांशाद्दशमे बुधे तरश्च भूदृष्टे स्थिरो भवति न चंचलः ॥ बुधे तरश्च भूदृष्टे त्वं कथं
 ज्ञातमिति चेत् ॥ बुधदृष्टिफलस्योक्तत्वाद्देवेत्यर्थः ॥ सूत्रम् रवौ गुरुमान् दृष्टे गोपालः ॥
 टिकाकारकांशाद्दशमे रवौ सति खेयं तरादृष्टे गुरुमान् दृष्टे गोरक्षको भवतीत्यर्थः ॥
 अथ कारकांशाच्चतुर्थं शफलमाह ॥ सूत्रम् दारे चंद्रश्च दृष्टे योगाश्चासादः ॥ टिकाकार
 कांशाच्चतुर्थे शोचं देश्च दृष्टे योगाभ्यां प्रासादवान् भवति ॥ सूत्रम् उच्चग्रहेऽपि ॥ कारकां
 शाच्चतुर्थे स्थिते उच्चराशिगतग्रहेऽपि प्रासादवान् भवतीत्यर्थः ॥ सूत्रम् शानिराहुभ्यां शि
 लाग्रहं ॥ टिकाकारकांशाच्चतुर्थे स्थितराहुशानिभ्यां शिलानिर्मितं गृहं भवतीत्यर्थः ॥ सू
 त्रम् कुजकेतुभ्यां मेषकम् ॥ गुरुणा दारवंता एरिविणा ॥ इदं सूत्रत्रयं राहुशानि
 भ्यामिति सूत्रैरेव कृतव्यारब्धानं ॥ अथ कारकांशान्तवमान्नाफलमाह ॥ सूत्रम् समेशु

भद्रयोगार्द्धमनित्यः सत्यवद्विगुरुनक्तम् ॥ ४८ ॥ टिकाकारकां शान्त्रवमेशुभदृष्टियोगाभ्यां
धर्मनिरतत्वादिमानूभवतीत्यर्थः ॥ सूत्रं अथन्यथापापैः ॥ ४९ ॥ टिकानवमेपापदृष्टियोगाभ्यां
धर्मनित्यत्वादिरहितोभवतीत्यर्थः ॥ सूत्रम् शनिराहुभ्यांगुरुद्रोहः ॥ ५० ॥ टिकानवमस्त्वाभ्यां
शान्तिराहुभ्यांदृष्टिभ्यांवागुरुद्रोहः ॥ सूत्रम् गुरुरविभ्यांगुरावविश्वासः ५१ ॥ टिकानवमेगुरु
रविदृष्ट्योगाभ्यांगुरावविश्वासोभवति ॥ सूत्रम् ॥ तत्रभृगवांगारकवर्गेपारदारिकः ॥ ५२ ॥
कारकानवमेशुक्रभौमान्यतरषड्वर्गसतिपरस्त्रीसक्तस्यादित्यर्थः ॥ सूत्रम् दृष्ट्योगाभ्याम
धिकाभ्यामामरणम् ॥ ५३ ॥ टिकानवमेशुक्रभौमान्यतरषड्वर्गसतिषड्वर्गपैक्षयाअधिका
भ्यांशुक्रभौमदृष्टियोगाभ्यामरणपर्यंतंपारदारिकोभवतीत्यर्थः ॥ सूत्रम् केतुनाप्रतिबंधः
॥ ५४ ॥ टिकाकारकां शान्त्रवमेकेतोर्दृष्टियोगाभ्यांप्रतिबंधः आमरणपारिदारकस्यनिरुत्ति
र्भवतीत्यर्थः ॥ सूत्रम् गुरुणास्त्रेणः ॥ ५५ ॥ टिकानवमस्तेननवमदृष्ट्यावागुरुणास्त्रीखोलः ॥
सूत्रम् राहुणार्थनिरुत्तिः ॥ ५६ ॥ टिकानवमस्तेननवमदृष्ट्यावाराहुणापरस्त्रीसंगनिमित्तं ॥

इव्यनाशः स्यादित्यर्थः। अथकारकांशात्सप्तमफलमाह। सूत्रम् लाभे चंद्रगुरुभ्यां सुंदरी।
५७ टिका अत्र दृश्यं निवृत्तं। नवमप्रकरणस्य समाप्तत्वात्। कारकांशात्सप्तमे चंद्रगुर्वो
योगे सति स्त्री सुंदरी भवतीत्यर्थः। अथ सूत्रम् राहुण विधवा। ५८ टिका सप्तमे राहुयोगे वि
धवा स्त्री गृहे भवति इत्यर्थः। सूत्रम् शनिनावयोधिकारो गिणीतप। - नीवा। ५९ टिका कुजेन वि
कलांगी। ६० टिका अक्षराणां गीत्यर्थः। सूत्रम् रविण स्वकुले गुप्ता च। ६१ टिका सप्तमे रवि
योगे स्वकुले भर्तृकुले गुप्ता रक्षिता स्थिता स्यात्समरणं न तु स्वातंत्र्येण यतस्ततोऽटनशी
लात्तकारात् विकलांगी च। सूत्रम् बुधेन कलावती। ६२ टिका गीतवाद्यादि कुशादा इत्यर्थः।
सूत्रम् चापे चंद्रेणाना वृत्ते देशे। ६३ टिका कारकांशाच्चतुर्थे चंद्रे सति पूर्वोक्तयोगेषु सत्सु
अनाद्यादिते देशे प्रोक्तस्त्री प्रथमसंग इत्यर्थः। कारकांशात्सप्तमे धनुषि चंद्रे इति वार्थः।
अथ कारकांशात्तृतीयफलमाह। सूत्रम् कर्मणि पापेश्वरः। ६४ टिका कारकांशात्तृतीये
पापे सति श्वरः स्यादित्यर्थः। सूत्रम् शुभेकातरः। ६५ टिका तृतीये शुभेकातर इत्यर्थः। अथ तृ

के.सू.रि.

तस्य षष्ठयोः फलमाह। सूत्रम् मृत्युचित्तयोः पापेषु कर्षुकः। द्वादशिकाकारकांशात् तृतीयष
ष्टयो द्वयोरपि पापसत्वे कृषीवलः स्यादित्यर्थः। सूत्रम् समेयुरुविशेषेण द्वादशिका नवमेयुरो
विशेषेण कृषीवलः स्यादित्यर्थः। अथकारकांशाद्वादशाफलमाह। सूत्रम् उच्चेशुभेशुभलो
कः। द्वादशिकाद्वादशेशुभे सति शुभलोकप्राप्तिः। सूत्रम्। केतौ केवल्यम् द्वादशिकाकारकांशा
के शुभे सति मुक्तिरित्यर्थः। अथवाकारकांशाद्वादशेशुभे सति मुक्तिरिति वार्थः। सूत्रम्।
क्रियचापयोर्विशेषेण ७०। द्वादशिकाकारकांशे मेषधनुषि वा तत्र शुभे सति विशेषेण मुक्तिः
सायुज्यमुक्तिरित्यर्थः। अथवामेषधनुषि वाद्वादशेशुभे सति सायुज्यमुक्तिरिति वस्तुतस्तु
शुभापेक्षया केतोः सायुज्यमुक्तिदाहृत्वा योग्यत्वात् प्रथमव्याख्येव समुचितेति बोध्यम्। नच
सूत्रकारेण केतोः शुभत्वमुक्तं। केतोश्चेच्छुभं स्यात्तर्हि चरदशायामत्र शुभः केतुरिति वक्ष्यमा
णसूत्राच्चरदशायामेव शुभः केतुरन्यत्रनेत्यथेविगम्यत इति। सूत्रम् पापैरन्यथा। ७१। द्वादशिका
कारकांशाद्वादशेशुभे सति पापयोगेन नच शुभलोको नच मुक्तिरित्यर्थः। सूत्रम् रविकेतु ॥१७॥

भ्यां शिवे भक्तिः ७२। रिका अत्रामात्यदासे चैव मितिपर्यंतं के ताविति पदमनुवर्तते ॥ कारकांशो
रविकेतुभ्यां मिलिताभ्यां स्थिताभ्यां शिवे भक्तिर्भवति ॥ अत्राप्येवमेव योजना ॥ सूत्राणि ॥ चंद्रो
गोर्था ७३। शुक्रेण लक्ष्म्याम् ७४। कुजेन स्कंदे ७५। बुधशनिभ्यां विष्णो ७६। गुरुणा सांबशिवे ७७।
राहुणा तामस्यां दुर्गायां च ७८। रिका तामस्यां भक्तादिदेवतायां दुर्गायां चेत्यर्थः। केतुना गणेशे स्कं
दे च ७९। पापक्षेमं देक्षुद्रदेवतासु ८०। कारकांशोपापराशौ तत्र शनौ सति कर्णपिश्याद्यादिषु भ
क्तिः ॥ सूत्रम् ८१। शुक्रे च ८२। कारकांशोपापराशौ शुक्रे तथैव ॥ सूत्रम् ८३। अमात्यदासे चैवम् ८४। आत्मका
रकग्रहान्मूनांशो ग्रहः अमात्यस्तस्माद्योदासोरव्यादिगणनया षष्टो ग्रहस्तस्मिन्पापक्षेका
रकांशो सति क्षुद्रदेवताभक्तिरित्यर्थः। पंथास्तु अयमर्थः सूत्रसंमतश्चेत्यापक्षेमं दशुक्रामात्य
दासेषु क्षुद्रदेवतासु भक्तिश्चेति सूत्रं प्रणीतं स्यादिति वदन्ति तन्न ॥ एवं चेन्मंदशुक्रामात्यदासे
षु मिलितेषु पापक्षेषु सस्तु क्षुद्रदेवताभक्तिरित्यर्थः स्यात् भवनितु एते प्रामा- तरस्यपि
पापक्षे स्थित्या क्षुद्रदेवताभक्तिस्तस्माद्योगविभाग एवोचित इत्यर्थः ॥ सूत्रम् त्रिकोणोपाप

द्वयेमांत्रिकः ८३। टिकाकारकांशात्पंचमनवमयोः पापद्वयेक्रमेण स्थिते सतिमांत्रिकः मं
त्रवेत्ता भवतीत्यर्थः। सूत्रम् पापदृष्टे निग्राहकः। ८४। टिकात्रिकोणद्वये सपापे पापदृष्टे भूता
शानं निग्राहकर्ता स्यात्। शुभदृष्टे नुग्राहकः ८५। टिकात्रिकोणे सपापे शुभदृष्टे नुग्राहकः
लोकेषु अनुग्राहकर्ता स्यात्। सूत्रम् शुक्रेन्दोः शुक्रदृष्टे रसवादी ८६। टिकाकारकांशे चंद्रशुक्र
दृष्टे सति रसवादि भवतीत्यर्थः। सूत्रम् बुधदृष्टे भिषकः ८७। टिकाशुक्रेन्दोः बुधदृष्टे सति वै
द्यो भवतीत्यर्थः। सूत्रम् चापे चंद्रशुक्रदृष्टे पांडुश्चित्रि ८८। टिकाकारकांशाच्चतुर्थे चंद्रशुक्र
दृष्टे सति श्वेतकुष्ठी भवतीत्यर्थः। सूत्रम् कुजदृष्टे महारोगः ८९। टिकाचापगे चंद्रकुजदृष्टे म
हारोगः कुष्ठी भवति। सूत्रम् केतुदृष्टे नीलकुष्ठम् ९०। टिकाअर्थः प्राग्वत् इत्यर्थः। सूत्रम् तत्र
मृतौ वा कुजराहुभ्यां क्षयः ९१। टिकाकारकांशाच्चतुर्थे पंचमे वा यथा योगं कुजे राहौ चेतर्हि क्षय
रोगो भवतीत्यर्थः। चिद्रदृष्टौ निश्चयेन ९२। टिकाउक्तस्वानयोः कुजराहोश्चंद्रदृष्टौ सत्यां नि
श्चयेन क्षयरोगः। चंद्रदृष्टौ भावे क्षयः स्वल्पः चंद्रदृष्टौ प्रबल इति भावः। सूत्रम् कुजेन पिटका

दिः ए३ रि० का० तत्र मृतौ वा स्थितेन कुजेन पितृकादिर्भवति। सूत्रम् केतुना ग्रहणी जलरोगो वा
ए० रि० का० तत्र मृतौ वा केतुश्चेत्संग्रहणी जलो दराद्या रोगा भवन्तीत्यर्थः। सूत्रम् रा० दु० गु० लि० का०
भ्यां शु० इ० वि० षा० लि० ए० रि० का० तत्र मृतौ वा रा० दु० गु० लि० कौ० य० दित० हि० मू० ष० का० दि० वि० षा० लि० भ० व० ति॥
सूत्रम् तत्र शनौ धानुष्कः ए० रि० का० मृ० ता० वि० ति० नि० वृ० त० मू० कार० कां० शा० च्च० तु० र्थे० शनौ० ध० नु० षि० नि० पु०
णः॥ सूत्रम् केतुना घटिकायं त्री० ए० तत्र केतुश्चेत्घटिकायं त्री० भवति। सूत्रम् बुधेन परमहं
सो लगुटी वा ए० रि० का० तत्र बुधे सति परमहंसो ह्यगुटी वा। अत्र सर्वत्रापि तत्रेति दमन्वेति
सूत्रम् रा० दु० ए० लो० ह० यं० त्री० ए० ए० र० वि० ए० ख० ड्डी० १००० कुजेन कुंती। रि० का० तत्र स्थिते रा० द्वा० दि० भि० स्त
त० फ० ला० नि० भ० व० ती० त्य० र्थः॥ सूत्रम् मा० ता० षि० त्रो० श्चं० इ० गुरु० भ्यां० ग्रं० थ० कृ० त्। रि० का० कार० कां० शो० त० त्पंच० मां०
शो० वा० य० था० यो० गं० चं० इ० गुरु० सू० चे० ड्ढं० थ० कृ० त्ती० भ० व० ती० त्य० र्थः॥ सूत्रम् शु० क्रे० ण० किं० चि० दून० मू० ३। कार० कां० शो०
त० त्पंच० मां० शो० वा० चं० इ० शु० का० भ्यां० किं० चि० दूनं० ग्रं० थ० कृ० त्त्वं० स्या० त्। ननु अयमर्थत्वया कथं लब्ध इति चे
त्केवलं शु० क्रे० ण० ग्रे० फ० ल० स्य० व० क्त० व्य० त्वा० त्। न च ग्रं० थ० कृ० त्त्वे० किं० चि० दूनं० क० व्या० दि० त्वं० च० भ० व० ति० इ०

जे.सू.टि.

तिवाच्यम्। एवंचेत्शुक्रेण किंचिदूनग्रंथकृत्कविवाग्मिकाव्यशश्चेति सूत्रं प्रणीतं स्यात्।
 तस्माद्यमेवार्थः सूत्रसंमतः। नचसमासात्तः पतितपदानामेकांशानुदत्तेरनौचित्यमिति
 वाच्यम्। अस्मिन्ग्रंथे त्वियंरिति रस्त्येवेति॥ सूत्रम् बुधेनततोपि ४। टिकाकारकांशे तत्सं च
 मेवाचंद्रबुधाभ्यां शुक्रयोगापेक्षयापिन्यूनग्रंथकर्तृत्वं स्यात्। सूत्रम् शुक्रेण कविवाग्मीका
 व्यशश्च ५। टिकामातपित्रोरेकत्रशुक्रयोगे कव्यादि स्यात्॥ सूत्रम् गुरुणा सर्वविद्गंधिकश्च
 ६। टिका अर्थः पूर्ववत्। सूत्रम् नवाग्मी ७। बल्लत्वंनेत्यर्थः। अथपुनरपि गुरोरेव फलमाह सूत्रम्
 विष्टिष्वैयाकरणो वेदवेदांतविच्च ८। स्पष्टम्। सूत्रम् सभाजडः शनिनाथ। शनिमात्रउक्तस्वा
 नगेनमं देनसभाजाड्मू। सूत्रम् बुधेमीमांसकः १०। स्पष्टार्थः। सूत्रम् कुजेन नैयायकः ११। स्पष्टा
 र्थः। सूत्रम् चंद्रेण सांख्ययोगज्ञः साहित्यज्ञो गायकश्च १२। स्पष्टार्थः। सूत्रम् रविणा वेदांतज्ञो गीत
 तश्च १३। केतुना गणितज्ञः १४। स्पष्टार्थः। सूत्रम् गुरुसंबंधेन संप्रदायसिद्धिः १५। टिकापूर्वाक्तयो १६।
 गेषु गुरुदृष्टिगुरुषुर्गसंबंधे सति तत्तद्धास्त्रसंप्रदायज्ञो भवतीत्यर्थः। सूत्रम् भाग्ये चैवं १६। टि

१६

का कारकांशाद्वितीयेपिचंद्रगुर्वादिपूर्वोक्तयोगग्रंथकर्त्तृत्वादिपूर्वोक्तफलंस्यादित्यर्थः। स्त्र
त्रम् सदाचैवमित्येके। कारकांशाद्वितीयेपिपूर्वोक्तग्रहयोगेऽग्रंथकर्त्तृत्वादिफलमुह्यमि
त्येके। स्त्रम् भाग्येकेतौपापदृष्टेस्तब्धवाक्ये। टिकाकारकांशाद्वितीयेकेतौपापदृष्टे सति
स्तब्धवाक्यं किंचिसंलग्नवचः किंवाप्रत्युत्तरदानेनऽटिति असमर्थवाणिकस्यात् इत्यर्थः।
स्त्रम् स्वपिटृपदाद्भाग्यरोगयोः पापसाम्येकेमद्रुमः। टिकास्वीयजन्मकौलग्नाजन्मल
ग्नारूपाद्वितीयाष्टमयोः राशयोः केवलौपापौस्तः सग्रहत्वेपिशुभपापान्यतरैकग्रहवत्त्वेन द्वि
ग्रहवत्त्वादिनासंख्येचेत्स्तः तदाकेमद्रुमयोगो भवति। ननुस्वराद्धेनकारकांशाबोधः कथं न
उच्यते स्वराद्धकारकांशाबोधश्चेत्पिटृपदादिद्विवाक्यादेवतद्भावेपुनरुपादानं व्यर्थं स्यात्
स्वराद्धभावेपिटृपदात्कारकांशात्कारकांशारूपादयमर्थः स्यात् अपेक्षितस्तुजन्मलग्ना
लग्नारूपाद्वेति। स्वराद्धेनतुस्वीयलग्नालग्नारूपाद्वेत्यर्थो भवतीति। अयमेवार्थः परंपराश्रु
तत्वात्प्राचीनैरुक्तः। आरूपाजन्मलग्नाद्वापापोस्त्रीहानिगो यदि। केवलौ सग्रहत्वेपिसमसं